

въ втора линия, въ качеството си на резерва, се разполагат първа и четвъртата дружина отъ същото опълчение; малко по-назадъ къмъ св. Никола, на една доволно открита сѣдловина заема мѣстото стоманената батарея, прикрита на дѣсно отъ 10-тѣ Орловски роти; самия върхъ св. Никола се окупира отъ деветфунтовата батарея, а четирифунтовата, раздѣлена на двѣ равни части се настанява въ двѣтѣ съсѣдни могили (така нареченитѣ „кржгла“ и „полукржгла“ батареи); най-сетнѣ планинската полубатарея се изпраща въ резерва при първата дружина отъ опълчението около едно казармено помѣщение, останало на Шипка още отъ врѣме на турското тукъ прѣбиване въ началото на войната.

Настѣпающиятъ врагъ веднага съобразява, какво трѣбва да прави. Възползуванъ отъ своето числено прѣвъзходство, той рѣшава да атакува енергически така заетата наша слаба позиция и да завладѣе завѣтната пѣтна артерия съ единъ рѣшителенъ замахъ. И дѣйствително, отъ първия моментъ на борбата, той започва да се укрѣпява на върха „Бедекъ“, възвизащъ се на най-противоположната страна отъ нашето лѣво крило и центра, и доминирующъ най-уязвимата частъ отъ шипченската позиция. Стоманената и деветфунтовата наши батареи наистина откриватъ незабавно силенъ огънь срѣщу укрѣпяващия се на тоя върхъ турски отрядъ, но тѣхнитѣ гърмежи никакъ не попрѣчватъ на послѣдния да довърши почти безпрѣпятствено своето укрѣпление и къмъ 9 часа заранѣта да искара на върха нѣколко далбнобойни топове, които веднага захващатъ да изхвърлятъ цѣли маси огънь и свинець. Следъ една доста продължителна топовна прѣстрѣлка, въ течението на която една граната отъ нашитѣ оръдия подбива едно отъ неприятелскитѣ, отъ къмъ